

[Poul Hartling.]

under stk. 1, punkt 2, i § 8, de såkaldte klasselærerfag, skal fastholdes. De to linjefag må også stå fast. Mere end to fag kan man ikke magte, men to må betyde, at det bliver nemmere at dække alle fag forsvareligt i folkeskolen.

Om de enkelte fag er det ikke stedet og tidspunktet her at tale, det kan vi gøre i den senere brede og levende debat og i udvalget og ved anden behandling. Dog vil jeg gerne gøre et par antegninger.

Faget legemsøvelser burde efter min mening være frivilligt for de lærerstuderende. Jeg ved nok, man siger, at så bliver der ikke lærere nok i det fag. Man kunne måske også — nu siger jeg noget i parentes — gøre faget frivilligt i skolen. Ja, jeg ved godt, der er sprængstof i dette. Man taler om det sunde legeme og den fysiske udvikling, der ikke må undervurderes. Jeg vover alligevel at sige, at de fleste børn vil elske gymnastiktimerne og vil af sig selv søge dem, og den del af børnene, der ikke egner sig til gymnastik, lider måske mere psykisk, end de gavnes fysisk ved, at gymnastikken er tvungen, og dem kunne man beskæftige på anden måde. Lad det nu være en parentes. Det drejer sig her om seminarierne. På andre højere læreanstalter er gymnastik ikke et obligatorisk fag, hvorfor skal det så være det på seminarierne? Lad det blive et linjefag mellem andre linjefag.

Jeg går videre til de såkaldte tillægsfag i § 8, stk. 2. Dem nærer jeg stor betænkelighed ved. De er kommet med som en nødløsning, og jeg frygter for, at man deklasserer de pågældende fag derved. Jeg synes, det er klarere og mere reelt, at man fastholder 3 slags fag, de pædagogiske, klasselærerfagene og linjefagene. Alle skal have de pædagogiske fag og klasselærerfagene, selvfølgelig, og alle skal vælge 2 linjefag, men tillægsfagene er hverken fugl eller fisk, og den ordning må jeg fraråde. Jeg er også betænkelig ved andre enkeltheder i § 8, men skal lade det ligge til senere lejligheder.

Jeg er tilfreds med, at man holder en ret streng og ensartet sorterende forprøve som nævnt i § 11, men jeg står lidt usikker over for bestemmelsen om, at studietiden kan være 3½ eller 4 år. At der er mulighed for

at anvende mere end 3½ år er vel ikke mærkeligt, for de fleste studerende kan strække tiden ved at udskyde den afsluttende eksamen, eller man kan gå om, men betænkningens mening var vel egentlig, at den studerende frit kunne vælge mellem 3½ eller 4 år som normal tid, medens ministerens lovforslag synes at sætte 3½ år som det normale. Det er nok et af de punkter, der trænger til nærmere drøftelse. Der kan næppe være tvivl om, at det vil være frugtbart at drage praktikanttjenesten og en eventuel vikartjeneste ind i denne drøftelse, og her kan rektor Paaskesens forslag i hans nys udsendte mindretalsudtalelse eller mindretals-hæfte nok fortjene en grundig undersøgelse. Der er måske noget i dette, der kunne bidrage til en god løsning.

I øvrigt foreslås der så mere eksamen end nu. Ja, ja, vi er jo glade for eksaminer i dette land. Lægges de forstandigt til rette, gør de vel heller ingen særlig skade, men man må nok se i øjnene, at de koster både tid og penge.

Kapitlerne IV og V handler om seminarier og øvelsesskoler. Jeg kan foreslå en bedre formulering af § 20. Der er ingen grund til at understrege, således som betænkningens flertal og ministeren har gjort det, at en øvelsesskole skal være en kommunal skole, for det afgørende er, at der til ethvert seminarium skal være knyttet en øvelsesskole. Det er det principielle, det er det pædagogisk betydningsfulde. Om det så er en kommunal eller privat eller en statsøvelsesskole, er underordnet, og man forfølger uvedkommende formål ved at understrege det kommunale i den forbindelse.

Jeg skal lade de øvrige afsnit ligge ved denne første behandling. Jeg mener som sagt, at lovforslaget næppe er færdigt endnu. Jeg synes også, at man vel mange steder begynder en paragraf med, at undervisningsministeren bemyndiges til, eller undervisningsministeren fastsætter, eller undervisningsministeren godkender eller bestemmer, eller hvad der nu står. Vi skal da også passe på, at vi ikke slider den stakkels undervisningsminister op for tidligt. Han har jo nok at se til. Jeg håber, at vi her i folketinget, når vi nu har lyttet til og deltaget i den brede, levende debat, kan gøre